

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA POSTÁN KÜLDVE EGY ÉVRE 4 KORONA.

II. évfolyam 20. szám.

Ára 4 fillér.

1914. május hó 17.

Tíz perc szünet vagy szamárfül!

Parlamentesdit játszanak a városházán.

És mert az obstrukció vihara tetőfokra, vagy még egygyel följebb hágott, az elnöklő podeszta 10 percre felfüggesztette az ülést. Az óriási lármában azonban ezen intézkedést nem hallották meg s az ellenzéki „képviselők“ tovább obstruáltak, tenyerükkal csapkodván az asztalt, kiabálták, hogy svindli, újra szavazzunk, hogy vót?

A nagy patkó asztalnak felső, nagy P. szakaszán ülő tisztviselők akkor, hogy valahogy tudomásukra adják a zajongóknak, hogy tíz perc szünet van, s erre az időre nem érdemes lármázni, a két kezük tíz ujjával mutatták, hogy tíz perc, vagyis tíz perc, tíz, tíz . . . tíz . . .

Ennél a néma jelmagyarázatnál egy kis félreértés történt, mert a két keze tíz percmutató ujjával integető tisztviselő a heves jelmagyarázat közben az egyik ujjával igen közel ért füléhez, s a lármázástól elvakult képviselők ebből arra következtettek, hogy „szamárfület“ mutatnak nekik.

Erre azután minden képzeletet fölülmuló láрма következett, melyből csak a következő szavakat lehetett kihallani:

— disznóság! Ki vele, Hogy mer ilyet mutatni városi képviselő uraknak?!

— Itt van a méltóságos főispán ur, járuljunk elejbe, majd tősz az igazságot és elébe járultak a főispánnak, elpanaszolván sérelmeiket és annak orvoslását kérték.

Ezalatt a városi tisztviselők a tanácsjegyzői hivatalban külön értekezletet tartottak, amelyen egyhangulag elhatározták, hogy mindannyian mutogattak, de nem szamárfület, hanem csak tíz ujjat a tíz perc kedvéért, s arra a megállapodásra jutottak, hogy ezt szép beszédben kifejtik a képviselőtestület előtt. Az előadó személyében azonban nagyon nehezen tudtak megállapodni, mert a veszedelmesnek látszó feladatot senki sem vállalta szívesen magára.

Már-már sorsot akartak huzni, amikor Gorcsa fölszólalt, s nemes pártfogással így szólt: — no jó, hát nem bánom, majd magamra veszem, hogy én voltam a perc-mutató. Én nekem mind egy, nekem nem árt, én nem kerülök választás alá, a végrendeletemet is megcsináltam, mi történhetik?

Minderre azonban nem került a sor, mert az elnök helyes tapintattal konstatározta, hogy nem történt sérelem, hogy a köteles tisztelet, ragaszkodás, stb. csorbittatlanul él a tisztviselők keblében a képviselőtestület minden tagja iránt. Ezt a magyarázatot két szavazat híján tudomásul is vették.

Bulletin stilus.

— Hallottam, Keshedt ur, hogy betegeskedett?

— Igen, gyengélkedtem.

— Nos és jól érzi magát?

— Köszönöm kérdését. Közérzetem kielégítő, bár táplálékfelvételem kissé hiányos, hőmérséklet normális, árverés május 21.

A bankigazgató,

az örök téma, aki sohasem szünik meg, csak néha aluszik, a bankigazgató préseli, préseli egyik adósát, akiben még van némi szusz.

Az adós panaszkodik, sir, jajgat, kesereg, hogy így és hogy úgy nem győzi, tönkremegy, kíméljék, ne bántsák.

— Hát nem kíméjük eléggé? veti szemére a bankigazgató. Hát nem vagyunk mi elég méltányosak, mikor csak 50 százalék törlesztést és potom 12 százalék kamatot kívánunk. Önnek igazán nincs oka panaszra. Hiszen Ön teljes mértékben bírja a mi jóindulatunkat.

— Birni birom a jóindulatukat, válaszol a keserű adós, birni birom, de ki nem birom ezt a sok jóindulatot.

Egyik patikában

történt. Szerdán bemegy két vidéki ember.

— Patkánymérgetkérek, mondja az egyik.

— Tessék adni valami fogfájás elleni szert, mondja a másik.

Amaz kap patkánymérget, emez trigemint.

Amíg a patkánymérget csomagolják, a trigemines beveszi a rák-szemnyi kis pasztillát és megkérdezi a csomagolással elfoglalt segéd-től.

— Aztán biztos ez a szer?

— Hogy biztos-e? vágja oda a segéd, a szerek csálhatatlansága tárgyában a patikusokat jellemző határozottsággal. Hogy biztos-e. Amint beveszi, öt perc múlva elfordul.

— Egy hatalmas jaj és a trigemines máris félholtan esik a székbe.

Csak mikor felocudott, akkor derült ki, hogy a segéd ur összetévesztette a trigemint a patkánymérgessel.

De a trigeminesnek nyomban elmúlt a fogfájása — az ijedtségtől

Az új cseléd.

Egy uriháznál új cselédet fogadtak, egy falusi leányt, aki először került városba és először jutott be uri házhoz. Az urnő többszörösen megmagyarázta neki, hogy mi a teendője, ha vendég érkezik; hogy mennyire fogott rajta a tanítás, azt nemsokára bebizonyíthatta mert csöngettek. Egy hölgy jött látogatóba.

— Itthon van a nagyságos asszony?

— Igen, csak gyűjön be.

— Kérem, jelentsen be.

— Gyűjön csak be.

— Nem, előbb jelentsen be.

— Ugyan ne izéljen, gyűjön csak be.

— A falusi leány végre is bement az urnőjéhez és bejelentette.

— Nézze már; egy asszonyság van itt, de szégyel begyünni . . .

TÖRTÉNELMI RAJZOK.

Irta: SZEKFÜ LAJOS.

Előszó.

Jelen munka célja azoknak az adatoknak és tényeknek összegyűjtése, melyekből a késői utódok igen sok tanulságot vonhatnak le. Mindent a történelmi materializmus szempontjából bírál meg s főelve az igazság, mely minden történelmi könyv támasza és talpköve. El nem mulaszthatom ez alkalommal, hogy köszönetet ne mondjak a jobb kezemnek, mely a munka elkészítésénél a leírás alkalmával és a kisujjamnak, mely az események felderítésekor nagy segítségemre volt.

Ignác és Dániel.

Abban az időben, mikor a kopáncsi puszta megvételéről volt szó, Ignác és Dániel állottak a Város élén. A Város Jeruzsálemtől messze, a Báló-féle vigadó mellett, a Maros folyó partján terült el, illetve terül el. Határai: északon a hmvásárhely—nagyszentmiklósi vasut sín-párja, nyugaton a soványi szőlők, keleten a ludvári erdő és környéke, délen maga a Maros.

A Várost — mint az egykori följegyzésekből kitűnik — Ázsiából bevándorolt hagymakertészek alapították, akik hagymatermelésből tartották fent magukat. Hagymának nevezték el azt a kerek, különösszagu növényt, amelyet a nyugati államokba szállítanak. Van fehér színű hagyma, mely apró girizdekre oszlik, piritósra szokták dörzsölni és van vörös színű hagyma, melyet husos, kövér szirmok alkotnak. 1241-ben a tatárok elpusztították a hagymaültetvényeket, miket később a Galiciából betelepülő kereskedők és szövetkezetek reorganizáltak.

Ignác az egész adminisztráció élén állott, afféle kis konzul volt, akinek jogai közé tartozott a közgyűlések összehívása, a tanácsuléseken való elnöklés és a

fegyelmi vizsgálatok lebonyolítása. Erélyes, tettekre kész ember volt, szerette a felebarátait s haragudott az ellenségeire, jó volt, mint egy falat kenyér, de olykor-olykor a sarkára is tudott állani, miért is polgártársai epés galambnak nevezték el. Dániel csupán a műszaki igazgatást vezette, hatáskörébe estek a magas és mély építkezések és a dülőutak kiigazítása.

A két vezér eleinte boldog egyetértésben, mondhatni jóbarátságban élt egymással. A viszálykodás magvát a kopáncsi puszta hintette el közöttük. A kopáncsi puszta az „episcopus csanadiens” birtokát képezte, Lele nevű kisközség határában huzódott meg 3.800,000 korona értékben. Ezt a pusztát a Város a hagymatermelők közötti parcellázás céljára akarta megvásárolni. Az alkudozásokat Ignác vezette, azonban a földet mégis egy vidéki pénzüntézet vette meg.

Mikor a Városban elterjedt a hír, hogy a puszta megszerzése nem sikerült, zendülés tört ki. A Város két részre bomlott és polgárháború előtt állott. Az egyik oldalon szította a tüzet a hármasszövetség: az egész adminisztráció vezetője, a főnótárius és a kis nótárius, a másik oldalon helyezkedett el a hármasszövetség: a műszaki vezér, a főrendőr és a gazdasági tanácsadó. Mellettük és köröttük helyezkedtek el a balkániak. A főadóbehajtó játszotta Románia szerepét, hol az egyik, hol a másik hatalmasság védő szárnyai alá vonult.

A kopáncsi kérdés körül dult a harc. A hármasszövetség Ignácot balsikerű kopáncsi politikával vádolta, a hármasszövetség viszont az ántánt lelkét, a műszaki vezért vette célba. Dánielnek volt egy sebezhető pontja: a magasépítész, egy alkalommal ugyanis kijelentette, hogy ő ehhez nem ért, most ebbe a kijelentésébe kötött bele az ellenpárt.

Mindenféle hivatali-, iskolai-, énekes- és imakönyvek BEKÖTÉSÉT díszes kivitelen, címaranyozással és márványozással a legjutányosabb árak mellett készíti **KOVÁCS ANTAL könyvkötészete.**

A kopáncsi pusztá elveszett, a Városnak tehát a kopáncsi politikáról át kell térnie a magasépítéset politikájára, s mivel ehhez a műszaki vezér nem ért, távoznia kell. A hármasszövetség fegyelmi határozat alakjában ilyen értelmű ultimátumot küldött az ántánthatalmaknak, mire ezek megadták magukat s Dániel önként lemondott vezéri méltóságáról.

Dániel lemondásával a kedélyek lecsillapodtak s nemsokára egy német származású fiatalembert választottak meg műszaki vezérré.

A községek közigazgatásából.

Egy csanádi kis községben történt a régi időben, hogy a község sürgetett egy illetőségi ügyet valamelyik másik községnél. Háromszor is átírt, nem kapott választ, neki fohászzkodott hát negyedszer is.

— Csodálkozom, — nyomta meg a pennát — hogy eddigi megkereséseim válasz nélkül maradtak . . .

Igy kezdődött az irás. Mikor pedig elkészült vele, odaadta az irnokának, hogy iktassa be, másolja le és expedálja.

Az irnokról csak a titkos ellenségei hirdették, hogy lángelme. Ez a tulajdonsága is inkább csak a majálisrendezés körül nyilvánult meg, a hivatalban kevésbbé.

Elővette azért az aktát, nézegette, mi volna a legalkalmasabb része, amely azonnal kifejezi az egész tartalmát s rövid tünődés után rá is jött:

— 2127 Cz... jegyző elcsodálkozása tárgyában . . .

Ime, ez pedig egy másik község jegyzőkönyvéből való:

„... ennél a pontnál heves szóváltás keletkezett, amely tettelegességgé fajult.

K. K. képviselőtestületi tag D. P. fejéhez vágta a tintatartót, D. P. viszont K. K. fejéhez a porzót. A jegyző egy tompa, írásnehezíték féle tárgyat dobott a vele gorombáskodó esküdt fejéhez.

Több tárgy nem lévén, elnök a képviselőtestületi gyűlést berekesztette.“

Az idő.

Áll a vicinális egy kis vidéki állomáson. A vonatindító kalauz ott jár fel és alá a vonat mellett, azután jelt akar adni az indulásra.

— Kalauz ur — szólítja meg ebben a pillanatban egy utas az egyik kocsi ajtajából — kalauz ur jöjjön, igyunk egy krigli sert a vendéglőben.

A kalauz az órájára néz és szól mogorván:

— Nem lehet, már nincs idő.

— Kalauz ur — mondja renditeltlenül az utas — legyen vendégem egy krigli serre.

A kalauz az órájára néz és szól:
— Gyerünk, még van idő.

Fő az egészség!

A dohányzóknak pedig arra különösen vigyázniok kellene, mert a rossz cigarettapapiros az egészségre rendkívül ártalmas. Az a dohányzó, ki egészségére vigyáz,

Marchand cigarettahüvelyt

használ, mely az egészségre ártalmas anyagoktól mentes. Kapható a főraktárban:

Kovács Antal főtéri papirkereskedésében.

Bélelt borítéku OCEÁN LEVÉLPAPIROS

a jelenkor legjobb levélpapírosa, mely az egész országban általánosan el van terjedve és árai a legmérsékeltebbek. Raktáron és mindenkor kapható négy különböző, igen tetszetős alakban 10, 50 és 100 darabonként csomagolva KOVÁCS ANTAL papirkereskedésében.

TUTYI.

Má meg még a jó kis kenyér is megdrágút. A hagyma is drága, a kenyér is drága, magamfajta jó kis embőr mibü éljen? Mán csak muszáj lösz valami kegydíjat kérni a várostól. Adni ugyan nem bizonyos, hogy adnak, hogy talán összeverekednek rajta, — a jó kis városapák . . .

Igy legalább ha kenyér nem is, de cirkusz

lött. Jó kis cirkusz, oszt aszongyák, hogy arra is szüksége van a szögény embernek, oszt követelni szokás. Én nem követelem, anélkül is mögadják a jó kis városatyák . . .

A jó kis Kuhn végrehajtó helyibe mögérközött egy másik jó kis ujságíró. Finom embőr löhet, mert ujságíró vót, oszt primadonnákat mustrált, de azért a jó makaiak nem kívánják a látogatását. A jó kis végre-hajtást.

— Leider, — mondotta a jó kis Rákosy kapitány a közgyűlésen, — én nem vagyok a szónok, nem tudok beszélni, én csak cselekönni tudok. Ha cselekönni köll, itt vagyok. Hát löhet, hogy ott van, oszt löhet, hogy tud, de hát más is tud, oszt mire való azzal dicsekedni, kivált aki nem tud beszélni.

Azt is mondta a jó kis főkapitány, hogy a rendőrség a zállamsegélybü gyün ki. — Szépen onnan gyün ki, — mondotta a Dózsa Feri ur, oszt nevetett . . .

A jó kis Szücs Jóska meg arrul beszélt, hogy nem kö ingerőni a képviselőket, mert a zindulat néha kigyün a medribü. Hát ebben igaza van a jó kis Jóskának, ámbár asse baj, ha ki is gyün a medribü a zindulat, merthogy annak a partján nincs uszoda, se haszonbérlet.

Ki van a fórbán?

Az aradi járásbiróság egyik birája előtt cigány volt a vádlott. Az volt elene a panasz, hogy Kovács Julis házi nyulát ellopta.

— Biró: Megértette a vádat?

— Cigány: Csak semmi vád.

— Biró: Beismeri?

— Cigány: A pokolba jutnék, ha beismerném.

— Biró: Nézze, ha beismeri, a bíróság méltányolni fogja töredelmes vallomását és enyhébben fogja megbüntetni.

— Cigány: Nom loptam én soha azs életemben. Ázst se tudom, mi ázsá nyul.

— Biró: Hiszen nem járt a kamrába senki, csak maga, azt mondja a panaszos.

— Cigány: Panaszos? Mi, te, hát hogy mers olyat mondani, te Julis? Hát á Pistával nem ott serelmeskedtetek? Biztosan á Pista lopta el a nyuladat.

— Panaszos: Nem igaz, a Pista is tudja, hogy te loptad el.

— Biró: Na látja, hát ismerje be.

— Cigány: Nem ismerem!

— Biró: Hát miért nem ismeri be, mikor így sokkal enyhébb volna a büntetése?

— Cigány: Mert ha beismerem, akkor a tekintetes bíróság volna fórbán és elítélne, ha tagadok pedig én vagyok fórbán, mert lehet, hogy felmentenek.

A cigánynak igaza volt, mert — bizonyítékok hiányában felmentették. Mikor elhagyták a bírósági épületet, oda szól a cigány a panaszoshoz:

— Ugyan mán te Julis, hát mit is okoskodtál ázsér a hitvány nyulért?

— Hát ugye, te loptad el, te zsi-vány!

— Na-na, hiszen már mindegy, régen benn van ázs a hasamban.

— Hát hogy volt szived megenni, te vadállat, azt a szép fehér házi nyulát?

— Soh'se busulj, te Julis, hiszen mikor elloptam, a szegény meg volt — degelve.

A királyok alkonya vagy: a köztársasági Makó.

Miután Lábffeőy Jeromos szavait befejezte: leült. És körülnézett, körülbelül azzal a pózzal, mellyel Kinizsi tekintett végig a csatamezőkön. Szavainak hatása leírhatatlan volt. Az általános tetszés azonban alig csillapodott le, már is felemelkedik ülőhelyzetéből fene nagy István, tisztos veterán tagja a törvényhozásnak, akinek egyetlen elemije mellet még három fertály föld képesítése is volt. Kegyetlen módon meglehetett hatva, mert úgy köszörülte a torkát, mint Uborka a beretvákat. Végre mégis megszületett a következő értelmesség: „Hát igenis, hogy úgy van, mert már én is hát csak úgy mondom, ahogy van a dolog, mert, hogy nincs értelme, ha a szavakat nem egy a gondolmányi lényeggel, de nem is sok köszönet van az írás-olvasásban. A multkor is, hogy mentem ki az Ingóba, ahol így nyár felé egy kis körte, alma, mi egyet-más szokott megteremni, ha az Isten elég jó időt parancsol ki, de hát most, hogy ez a szomorú gazdasági panoráma van, hogy majd megszakad a gazda ember szive, hát mondok, hogy hát látom, hogy amint megyek, hát a falakon mindenfelé csak disznóságot irnak az gyerekek. No soha ilyet, hát még mikor még mi is iskolába jártunk, nem igen fordult elő ilyen eset. Hát minek irni tudni, hogy a gyerek csak disznóságot firkáljon a palánkokra. Ugyis elég gonosz a világ meg a gyerekek.

Hozza meg az írás is úgy mondja, hogy asszondja: a betű öl. Mán Krisztus Urunk idejében is így volt, aztán tán mi akarnánk különbek lenni.

Ó a gonosz világ!

Ha meg felnő az istenadta, hát csak a jányoknak tud irni, hogy asszondja szeretsz-e Rózsám, vagy ha nem, hát egyen meg a fene. Így. Azért mán csak a közerkölcsösség javára se célirányos, ha a gyerek irni tud. Mi is alig tudunk, osztán micsoda felfordult világ, hogy manapság a tojás többet akar tudni, mint maga a tyuk.

Nem is van ez így jó, de ennél a kormány nál már minden szabad, nem elég, hogy a nép pénzét lopják, amint azt jó oda mondotta a Szigeti Margit kisasszony Tisza Pistának, hogy áldja meg az Isten a kisasszony száját.

A rengeteg népet meg viszik kit adóba, kit meg katonába vagy nak. Ilyen gyalázat, biztosan az a bectelen hármas meg szövetség keze munkája ez az újabb szégyen. Aztán ha valaki még is olvasni akar, hát ott vannak a papok, vagy minek tartjuk őket? Tizig meg úgy is elég ha olvasni tud az ember, épen a piaci ember, mert legalább nem csalja meg sem a zsidó, se a kofa.

„Azért javallom, hogy ez indítványt vegyük le amint az urak is mondani szokták a pokrócról.“

E szavak ismét fenomenális eredményt váltottak ki. Ugy érezték legtöbben, hogy ez az ember nemcsak a szívök, hanem az eszköz szerink is szolt. Egészen akaratlanul fel is kiáltott egy pár magyar: Auejnye! Akárcsak magam mondtam volna! De értelmes a szavaltja. Éljen.

Már majdnem lekerült e kényes téma, a bölcsök személyeskedően zöld asztaláról, amidőn hirtelen a város levéltárnoka, aki a város nagy hagyományainak hivatalos letéteményese is volt, fel nem szólal:

Uraim! Visszamenőleg nagy őseink írott emlékein elmerengtem, (többen könyezni kezdenek). Ez elmerengések alapján mondhatom, hogy valamikor t. i. már 1914. esztendőben is irni tudtak a város bölcsei. Lehetetlen! volt a válasz mindenfelől. Hogyan is! Nem lehet elképzelni, hogy már 1914-ben irni tudtak volna az emberek, különösen a város bölcsei. Vagy ha valaki mégis állítani meri, ám bizonyítson. Így azután kimondatott, hogy egy bizottságot kell kiküldeni, ez a bizottság szereze be azt az állítólagos történeti emléket, mely egy huszadik században élt állítólagos városatyá állítólagos kéziratát tartalmazza. A bizottság tagjai lettek a város végrehajtója és legöregebb tüzoltója.

(Folyt. köv.)

Kiadó föld.

A mezőhegyesi utmentén, a rákosi szövetkezet közelében 3 fertály

tanya föld

gazdasági épületekkel együtt 1914 okt. 1-től több évre gabona- és más alá haszonbérbe kiadó. Értekezni lehet a tulajdonossal 4195

Siket Béla

tanya, 1007 szám alatt.

Kiadó lakások.

2 utcai szoba, konyha, speiz és 1 udvari szoba, konyha mellékhelyiségekkel azonnal kiadó.

Ráday-u. 49. ujsz.

Egy uri asszony tanít

cimbalmozni

kottából, feltűnő gyors módszerrel.

Cím a kiadóhivatalban

Sörfogyasztók figyelmébe!

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönséget értesíteni, hogy az egész országban kitűnőnek elismert, Temesvári Polgári Sörfőzde Rt. által gyártott, kitűnő zamatu világszerte

CASINO-sört

és a vérszegényeknek, lábadozóknak különösen ajánlható dupla maláta (barna) 381

CORVIN-sört

mindenkor tisztán kezelt és frissen töltött palackokban bocsájtom a közönség rendelkezésére. Tisztelettel

Vajda Ferenc

sörraktáros, Ardiacs-utca 38. 87

Egy jóka ban levő

Zongora

jutányos áron eladó.

Cím a kiadóhivatalban.

50 fillér

egyszeri
hirdetés a

DONGÓ

é/clapban.
Megjelenik
öt ez er
paldányban

A FÓTÉRHEZ KÖZEL

egy pince

kiadó

Cím a kiadóban.

Hidmérleg

500 kg. horderejű

ujjonnan javítva és hitelesítve, jutányosan eladó.

Megtekinthető:

Héderváry-u. 6. sz. a.

Kereskedő urak figyelmébe!

Tisztelettel értesitem Makó város és vidéke t. kereskedőit, hogy az újévkor (1915. évre) ajándékképpen osztogatni szokott, remekül színezett

fali (kosaras) disznaptárakból

nagy raktárt rendeztem be és azok mintái már most megtekinthetők papirkereskedésemben. :: ::

A naptárakat **25 darabon felüli** rendelésnél

cégfelirással szállítom gyári áron.

Minden kereskedőnek érdeke, hogy az ajándékozni szokott naptárakon cégfelirata **hibátlanul** legyen készítve, már pedig azt csakis úgy érheti el, ha nem külföldön nyomatja a cégfeliratot. Miután a naptárakra egy nagy gyárral olyan egyezséget kötöttem, hogy azt olcsóbban szállíthatom kereskedő társaimnak, mint maga a gyár, mert **a cégnyomásokért nem számítok fel semmit.** Kérem a tisztelt kereskedő urakat, hogy bizalmukkal megajándékozni és a szebbnél-szebb mintákat megtekinteni sziveskedjenek.

A naptárakat teljesen felszerelve, naptárral együtt december hóban szállítom.

TISZTELETTEL

KOVÁCS ANTAL

PAPIRKERESKEDŐ

MAKÓ, Főtér. :: (A gimnázium mellett.)